

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἵτισις δεκτή ὑπὸ ἰδιαιτέ-
ρου συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστολίου.

Συντάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Κυριακὴν

ΤΟ ΠΥΡ ΚΑΙ Η ΑΓΧΟΝΗ

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν συνεδρία-
σιν τῆς Βουλῆς τῆς 24 Ἰουνίου ε. ε. ἐβεβαίωσεν ἐπι-
σήμεως ἀπὸ τοῦ Βήματος ὅτι ὁ φίλαρχος ἀνὴρ ἐπὶ το-
σοῦτον τυφλώνεται ὑπὸ τῆς ιδιότητος ταύτης, ὥστε νὰ
παρουσιάσῃ ἑαυτὸν, ἀνεριθριάστως καὶ ἀυσυπόλητος, ἐνώ-
πιον τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἐνώπιον τῆς δημοσιο-
γραφίας καὶ ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ, ὡς ψεύστην ὑποκριτὴν
καὶ ὡς ἔχοντα πλήρη λήθην τῆς ἀνθρωπίνου ἀξιοπρε-
σεύας!

«Τὸ πρόγραμμά μας καὶ ὁ Ἠγέτης μας» φωνά-
ζει ἐντὸς τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων! τίς οὗτος; ὁ
Ράλλης! καὶ διατί; ἵνα χαϊδεύων τοὺς πατέρας τοῦ
ἐθνικοῦ! λεγομένου Κόμματος, διατηρήσῃ τὴν Ἀρχὴν
δύο-τρὶς μῆνες!

ὦ Φιλαρχία! Φιλαρχία!

Ἐγκωρίζομεν πόσων ἐλαττομάτων καὶ κακῶν γίνε-
σαι αἰτία, ἠγνοοῦμεν ὅμως ὅτι, ἐκαῖνον ἐπὶ τῆς ῥάχε-
ως τοῦ ὁποίου ἐπικαθήτης τὸν μεταβάλλεις ἐντελῶς εἰς
τυφλὸν ὄργανόν Σου ἀφαιροῦσα ἀπ' αὐτοῦ πᾶν ἔχνος
αἰδοῦς καὶ ἀξιοπρεπείας!

Τοῦτο τὸ ἐβεβαίωσε τὴν 24 Ἰουνίου ἐπισήμεως ὁ
Πρωθυπουργός, καὶ μᾶς τὸ ἐπισημοποίησαν διὰ τῆς μαρ-
τυρίας των οἱ Λυμπρίτης, Σκουζὲς καὶ Καραπάνος!

Ἰδοὺ οἱ τίτλοι μὲ τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη ἡ Βουλὴ
μας τὸν Πρωθυπουργόν της.

«Ψεύστης—κλέπτης ξύλων ξένης δολοφονηθείσης
Δρυὸς—μικροπρεπὴς—ἀπατεὼν καὶ φορομπίκτης—ἀντι-
φάτικων καὶ θρασὺς!»

Ἰδοὺ τώρα καὶ οἱ τιμητικοὶ τίτλοι οἱ ἐκ μέρους τοῦ
Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς τίτους Ὑπουργοὺς δοθέντες!

«Ψεύσται, συμφεροντολόγοι—δῶς μας ὑπουργεῖα
κι' ὅτι θέλεις κάνε μας! κτλ. κτλ.»

Καὶ τώρα ἡμεῖς ἐρωτῶμεν:

Ἀφοῦ ἐπισήμεως πλέον, διὰ τοῦ στόματος καὶ τῆς
γλώττης τῆς Κυβερνήτεως καὶ τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Κοι-
νοβουλίου, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κομματισμός, ὁ ἐγωί-
σμός, ἡ φιλαρχία, τὸ ψεῦδος, ἡ θρασυτής κτλ. εἶνε τὰ
μόνα προτερήματα τῶν πρώτων Διοικητῶν μας, καὶ ἄ-
φοῦ τὸ κομματικὸν καὶ ιδιωτικὸν συμφέρον μόνον διέπει
τάς πράξεις των, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν πλέον τὴν
διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ
καταποντιζομένου ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐθνικοῦ καὶ
πολιτικοῦ σκάφους τῆς Πατρίδος;

Καὶ δὲν πρέπει νὰ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ταχύτατα οἱ
τοιούτοι πηδαλιούχοι φέρουσι τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει
ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἰς τὸ μαινόμενον πέλαγος τῶν
στάσεων καὶ τῆς ἀλληλοσφαγῆς;

Καὶ ἐρωτῶμεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἦτο
πρωτιμότερα ἡ ὁλόκληρος τοῦ Λαοῦ ἐξέγερσις!

Ἀληδὴ δὲν θὰ ἦτο πρωτιμότερα χιλιάκις ἡ ΕΠΑ-
ΝΑΣΤΑΣΙΣ αἰτίαν ἔχουσα τὸ δίκαιον τοῦ Λαοῦ καὶ
σκοπὸν τὴν ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ἔστω καὶ διὰ θυσίας;

Ναί! διότι ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ φέρει μεθ' ἑαυτῆς μὲν
τὴν θυσίαν ἀλλὰ φέρει καὶ τὴν ΣΩΤΗΡΙΑΝ

Ἡ ΣΤΑΣΙΣ ὅμως φέρει καὶ τὴν ΘΥΣΙΑΝ καὶ τὸν
ΘΑΝΑΤΟΝ!

Ἡ μὲν πρώτη θυσιάζει τοὺς ΕΝΟΧΟΥΣ καὶ σώζει
τὰ ΘΥΜΑΤΑ

Ἡ δὲ δευτέρα

ΘΥΣΙΑΖΕΙ τοὺς ΛΑΟΥΣ καὶ σώζει τὰ ΚΟΜΜΑ-
ΤΑ καὶ ἐνισχύει τοὺς ΦΙΛΑΡΧΟΥΣ!

Ἄλλ' ἴσως τώρα ἐρωτηθῶμεν ἡμεῖς:

«Ἐοθάσαμεν λοιπὸν εἰς τὸ ἀπροχώρητον σημείον
ὥστε ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ ἦναι ἀναγ-
κασμένοι νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῆς ΣΤΑΣΕΩΣ καὶ τῆς
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ;

Ναί!

Καὶ ἰδοὺ διατί;

—Ὁ μὲν βασιλεὺς συνθηκολογῶν πᾶντοτε μὲ τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.ΣΣ.Φ4.0014.Υ1.0021

ισχύον κόμμα και με τὰς εὐνοϊκὰς δι' ἑαυτὸν πολιτικὰς περιστάσεις, ἀφῆκε τὸν Λαὸν ἵνα φρουρήσῃ τὰ δικαιώματά του ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ και ἵνα συναθροίσῃ τὰς ἰδίας του δυνάμεις ὅπως ΣΩΣΗ ΕΛΥΤΟΝ !

Διὰ τῆς πορείας του ὁ Βασιλεὺς παρουσίασε ἑαυτὸν ἀνίκανον και ἀνίσχυρον ὅπως ΣΩΣΗ τὸν ΛΑΟΝ και ὅπως ΕΠΟΗΤΕΥΗ τὸ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ, πιστοποιῶν διὰ τῶν πράξεών του ὅτι:

« Ἐχει ΠΑΙΚΙΑΝ ἔχει διὰ τὰ ΚΡΙΝΗ, ἀλλὰ διὰ τὰ λούηται μέσα 'στὰ διαυγέστατα ψεύδη τῶν ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ και μέσα 'στὰ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΩΤΑΤΑ ! ΛΟΥΤΡΑ τοῦ Αἴε ΛΕΜΠΕΝ !

—Οἱ δὲ Κυβερνήται ἀλληλοῦς ῥιζίζονται και συμμαχοῦν ἵνα κρατήσουν τὰ κόμματα και ἵνα συγκρατήσουν τὴν Ἀρχήν !

—Οἱ δὲ Βουλευταὶ λάμποντες ἀπὸ νωθρίαν και δειλίαν ἴστανται ἀπαθείς θεαταὶ τῆς ἐπικινδύνου Εἰκῶνος τὴν ὁποίαν μᾶς παρουσιάζουν Βασιλεὺς και Κυβερνήται !

Τώρα:

Ἡ νέα χρεωκοπία μᾶς ἔχει κουτουπομένους ἀπὸ τὸν λαιμόν !

Τὸ δημόσιον ταμεῖον μίαν δεκάρα δὲν ἔχει !

Αὐριον θὰ παύσωσι και αἱ πληρωμαὶ ! τὸ πρῶτον στάδιον τῆς στάσεως !

Μεθαύριον θὰ ἐξαπλωθῇ ὁ γενικὸς ἔλεγχος ξένων και ντόπιων Τραπεζιτῶν και δανειστῶν τοῦ ἔθνους, και Ἀντιμεθαύριον ξένα πλοῖα ἐξωθεν τοῦ Πειραιῶς μὲ ἀνοικτὰ τὰ στόμια τῶν τηλεθόλων των θὰ μᾶς ἐπιβάλλουν τὴν κατοχὴν τῶν ξένων ! (τοῦτο εἶνε βέβαιον καθ' ὅσον ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν πρώτην στάσιν ἣτις εἶνε ἀναπόδραστος και ταχεῖα θὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν τῶν ὑψηλῶν του Συγγενῶν !) και τίς οἶδε μὴ ὡς σωτηρία τότε προταθῇ ἡ Μοναρχία !

Λοιπὸν Σὺ Λαέ ὅστις ἐμμέσως και ἐγκαίρως καλεῖσαι νὰ σώσῃς τὴν ἀξιοπρέπειάν Σου και τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἔθνους Σου, τί θὰ πράξῃς !

Θὰ παρακούσῃς εἰς τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν Σοὶ ἔγραψαν με τὸ αἷμα τους οἱ Ἐλευθερωταὶ Σου και οἱ Ἥρωες Πατέρες Σου ;

Και θὰ δειξῇς ἐνώπιον τῆς Κλαιούτης και ἀπελπισμένης Μεγάλῃς Μητρός Σου ἀπτοργίαν και ἀχαριστείαν ;

Και θὰ ἐπιστημοποιηθῇς διὰ τῆς ἀνοχῆς και ἀδιαφορίας Σου ἐνώπιον ὅλου τοῦ Κόσμου ὅτι εἶσαι ἀνάξιος νὰ ᾗται Τίμιος και Ἐλεύθερος ;

Ἡ θὰ ἐγερθῇς σύσσωμος και ὁργίλος και διὰ πανθῶν ψηφισμάτων και συλλαλητηρίων θὰ ὑποδείξῃς, τὴν ἀνάγκην τῆς εἰλικρινοῦς σοβαρᾶς ταχειᾶς και πατριωτικῆς ἐνεργείας, και εἰς τὸν Βασιλέα και εἰς τὴν Κυβέρνησιν ;

Ἡ θὰ ἐγερθῇς και ὑψῶνων και γρόνθον και ρωνήν θὰ εἴπῃς ἅπαξ διὰ παντός !

Βασιλεῦ ! Κυβερνήται ! Βουλευταὶ !

Σώσατέ μας σήμερον διότι αὐριον ἀντὶ τῆς ΣΤΑΣΕΩΣ θὰ προτιμήσωμεν « Τὰ ἐπαναστατικὰ Δικαστήρια, τὰ Ἑλληνικά Ποιέμοσι και τὰ μόνα ἀπολυμαντικά τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην οἱ ἐγκαταλελειμμένοι και ἀδικούμενοι Λαοὶ ΤΟ ΠΥΡ και τὴν ΑΓΧΟΝΗΝ.

Εἶνε καιρὸς ἀκόμη αὐριον θὰ εἶνε ἀργά !

Σημ. Διὰ τὴν μὴ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν μέσα σωτηρίας ὑποδεικνύομεν τὰ κατωτέρω.

— Ἐλλάττωσιν ὅλων τῶν μεγάλων μισθῶν ! ἀρχίζοντες ἀπὸ τοῦ Βασιλέως !

— Φορολογίαν τῶν Κεφχαλίων (ὁ γεωργὸς εἰς χιλιάς λίτρας σταφιδουκάπου πληρώνει φόρον 50 δραχμᾶς, ὁ δὲ πλούσιος εἰς 1-2-3-50 ἐκτομύρια οὔτε ἓνα λεπτό ! ! !)

— Φορολογίαν εἰς τὰ ἀκαλλιεργήτα Τσιφλίκια τῶν Πλουσίων !

— Κατάργησιν Σταφιδῆς (τοῦ Κεφχαλίου τῆς δικτε-θησομένου ὑπὲρ τῆς ἐκζύσεως).

— Ἐκρίζωσιν και συνεπῶς κατάργησιν τῆς παρακρατήσεως και δωρεὰ τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς.

— Κατάργησιν τῶν Πρεσβειῶν και Νομαρχιῶν (ἐξαιρουμένης τῆς Πρεσβείας Κωνσταντινουπόλεως).

— Κατάργησιν τῶν μισθῶν τῶν Ἀρχιεπισκόπων και Ἐπισκόπων (βγάνουν ἀρχετὰ αἱ Ἐπισκοπαὶ ὥστε εἶνε περιττὸς ὁ μισθός).

— Περιορισμὸς πύσεων και μεταθέσεων δι' ἃς ἑκατοντάδες χιλιάδων δραχμῶν δαπνῶνται γιὰ καπρίτσια !

— Ἀντικατάστασις τῶν Εἰρηνοδικείων δ' ἀμεταβατικῶν Δικαστηρίων συγκροτουμένων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πρωτοδ. κείων.

— Ἐλάττωσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων Γραφείων.

— Ἐλλάττωσις ὅλων τῶν συντάξεων τῶν ὑπερβαινουσῶν τὰς 100 δραχμᾶς.

— Φορολογία ἀπηνῆς εἰς τὰ εἶδη τῆς πολιτελείας (ἢ νὰ λείψῃ αὐτὴ ἡ πανοῦκλα ἢ νὰ πληρώνεται ἀκριβὰ ! και τὰ δύο καλὰ και σωτήρια !)

— Ἀντικατάστασιν Ἐλεγκτῶν, ἀποθηκαρίων Τελωνῶν, ὑποθηκοφυλάκων, Ἀρχαιοφυλάκων κτλ. δι' ἀποστράτων ἀξιωματικῶν (ἄλλο τὸ ὄριον τοῦ στρατευσίμου και ἄλλο τοῦ καλαμαρά !)

— Διὰ παντός τρόπου νὰ συμμογηθῇ θάνατον ἐσωτερικὸν ἐν ἀνάγκῃ ἀνγκαστικὸν δι' οὗ νὰ κατστῇ δυνατὴ ἡ ἐκρίνωσις.

(Ἐλλείπει χώρου περὶ κλείωμεν και ἄλλα πολλὰ.)

Ἡ ΛΕΑΙΝΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ.

Ἡ Λεαίνα τῆς ὁποίας ἡ ἀγέρωχος χαίτη ταραττομένη προκαλεῖ τὰ συμβούλια τῶν ἐπιστήμων ληστῶν τῶν Ἀνακτόρων τῆς Εὐρώπης, και τὴν ὁργὴν και τὸ μῖσος τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκρατόρων και Δημοστῶν !

Ἡ Λεαίνα τῆς Μεσογείου τῆς ὁποίας τὸ πλατὺ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΩΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

ΥΠΟΧΡΩΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

Και ακόμη γιατί δὲν ἐπικυρώνετο τὸ ἐξ 150 δραχμῶν ἐπιδελθὲν πρόστιμον εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Φωτός;

Κε Νομάρχες τὶ λάττους ἔχουν αὐταὶ αἱ φάβαι;

Ἡ Κοινωνία μας ἀπικεῖται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ὑπηρεσία ἀ-προσκόπτως, ταχέως καὶ δικαίως!

ΔΙΟΦΘΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Καθὼς τυγχάνει γνωστότατον τοῖς πᾶσι, ἡ Ἑπτανήσος ἀνέδειξεν ἀνέκαθεν ἀνδρας, τιμώντας τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας, ἰδιαίτερος δὲ τῆς νήσου Κεφαλληνίας ἡ ἱστορία, ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιότερας σελίδας τῆς Ἑθνικῆς μας Ἱστορίας, ὑπὸ τε τὴν ἐποψὴν ἀγώνων καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ἰδίου ὅλως συστήματος πολιτικῆς. Πᾶς τις, ὁ μελετῶν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ, πῶς, ὑπὸ τῶσαν χρόνων βαρυντάτην τυραννίαν, τυράννων ποικίλων, ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ πολιτικὰς ιδέας τόσο τελείας καὶ ν' ἀναδείξῃ ἀνδρας τοσοῦτον ἐξόχους! Οὐδεὶς δὲ θὰ ἤρ-νείτο, ὅτι, προκειμένης ὀνοματοθεσίας ὁδῶν πύλεως τινος, θὰ παρεῖχεν ἡ ἰδιαίτερα αὐτῇ ἱστορία πληθὺν ὀνομάτων, ἐξαρκοῦσαν εἰς ὀνοματοθεσίαν ὁδῶν Πόλεως πολὺν μεγαλειέ-ρας τῆς τοῦ Ἀργοστολίου.

Ἀπορίας λοιπὸν ἄξιον πῶς, κατώρθωσαν οἱ ἀρμόδιοι, παραγκωνίζοντες ὅλα αὐτὰ τὰ ἐνδοξα ὀνόματα τῶν Ἑπτα-νησίων, ἢ τῶν ὄντως μεγαθύμων ἀνδρῶν τῆς Κεφαλληνίας, νὰ κοσμήσωσι τὰς πινακίδας τῶν ὁδῶν διὰ γελοίων ὀ-νομάτων, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ὀνομάτων τὰ ὅποια ἀν' ὁ Λαὸς τοῦ Ἀργοστολίου ἀνεχθῇ νὰ μείνουν ἐκεῖ γραμμένα, θὰ προκαλῶσι διαρκῶς τὸν γέλωτα τῶν ξένων, καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν πικρίαν τῆς ἐρωτήσεως τὸν «Μὰ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰς σελίδας τῆς Ἱστορίας τῆς Κεφαλληνίας ὀνόματα ἀνδρῶν οἵ-τινες διὰ τῶν ἔργων τῶν, διὰ τοῦ χαρακτῆρος τῶν, ἐτίμη-σαν τὴν Πατρίδα, καὶ ἀναγκάσθητε νὰ ὀνομάτῃτε τὰς πε-ριφερείας αὐτὰς ὁδοὺς δι' ὀνομάτων κτιρίων καὶ ἐπαρχιῶν;»

Ἄν οἱ ἀναλαβόντες τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ εὔρον τύπον εὐ-τελὲς ὥστε νὰ τὸ γελοιοποιήσωσιν, ἀφείλομεν ἡμεῖς νὰ ὑ-φώσωμεν φωνὴν διαμαρτυρίας, χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς πόλεώς μας. »

Ἡ πρὸς τὴν Πλατείαν τῆς Ἑνώσεως ὁδὸς φέρει τ' ὀνο-μα «Ὀδὸς Μεττάλκου». Πρὸς τί; Ἐξ ὅλων τῶν ἀρμοσίων τῆς Ἑπτανήσου, ὁ βιαιότερος, μισελληνικώτερος ὑπῆρξεν αὗτος καὶ μαρτύρια τῆς ἀτίμου πολιτείας τοῦ ἀνδρὸς ἐτω-σαν ἡ κατάργησις τῆς Ἑλληνίδος γλώσσης, ἡ κατάργησις ὅλων ἐν γένει τῶν Σχολείων τῆς Κεφαλληνίας, ἡ αὐθαίρε-τος καὶ δεσποτική του διοίκησις, ἡ ἀντίπραξις του πρὸς πᾶ-σαν μεταρρυθμίαν. Προκειμένου ἡ ὁδὸς αὕτη νὰ φέρῃ ὄνομα ἀρμοστοῦ Ἀγγλου, πρὸς τί νὰ μὴ φέρῃ τὸ τοῦ ἀρμοστοῦ Στὶόρξ τοῦ εὐεργετικοῦ ἀρμοστοῦ τῆς Ἑπτανήσου, τοῦ προτείναντος ἐπὶ τέλους τὴν ἑνωσὴν τὴν ψηφισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἰουλοῦ Βουλῆς, ἢ τοῦ ἀειμνήστου Γούλφορδ τοῦ προστάτου τῶν γραμμάτων τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ πρώτου ἐν Κεφαλληνίᾳ Πανεπιστημίου; (1824) καὶ ἰδρυτοῦ τῶν πρώτων Λυκείων καὶ Δημ. Σχολῶν.

Τὴν δὲ πρὸς Προκυμᾶς;

Ἡ ἀπὸ τῶν Δικαστηρίων μέχρι τῶν Φυλακῶν ὁδὸς, ἡ

τῶν «Δικαστηρίων» (!!!) πρὸς τί νὰ μὴ φέρῃ τ' ὄνομα ἑστω τοῦ Γερασίμου Λιβαδά, ἀφοῦ αἱ μεγαλειέτε-ροι τοῦ Ἀργοστολίου ὁδοὶ φέρουσι τὰ ὀνόματα Ριζοσπάστων, ἄτινα ἠδύναντο κάλλιστα ν' ἀντικαταστήσῃ τ' ὄνομα μί-ας τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν «Ὀδὸς Ριζοσπαστῶν» ὅπως μὴ ἐ-πέρχεται ὡς ἐκ τοῦ στενοῦ μας κοινωνικοῦ κύκλου σύγχισις ὀνομάτων; Ὁ Γεράσιμος Λιβαδάς μετὰ τοῦ Ἰωάννου Τ. Κα-πελέτου ἐπέδειξαν μέγα θάρρος κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ὑ-πὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἀνένδοτοι εἰς μεταρρυθμίσεις. (Ὁ Καπελέτος ἀνέγνωσεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Θ'. Βουλῆς τὸ ψήφισμα τῆς Ἑνώσεως). Πρὸς τί λοι-πὸν ν' ἀδικηθῶσι καὶ μετὰ θάνατον; Παραλείπωμεν τοὺς δευτερεύοντας ριζοσπάστας, Καροῦσον, Πυλαρινὸν κλπ.

Ἀντὶ τῶν γελοίων ὀνομασιῶν τῶν ὁδῶν Κυκλάδων, Πά-λης, Σάμης, Κερκύρας, Ἰθάκης, Ζακύνθου, Παξῶν, Ρα-καντζῆς, Λατίνων δὲν ἠδύναντο νὰ τεθῶσι εἰς αὐτὰς ὀ-νόματα ἀνδρῶν ὡς Ἀνθίμου Μαζαράκη, Ἀνδρέου Μεταξά, Ἀναστασίου Μεταξά, Εὐγγέλου Πανᾶ, ὁδὸς Στρατηγοῦ Βούρβαχη, Λοβέρδου, τοῦ διαστήμου στρατηγοῦ καὶ ἐξόχου διπλωμάτου Κόμητος Σπυρίδωνος Λούζη, καὶ Κόμητος Δελλαδέτσου, τοῦ διαστήμου Ζωγράφου Πητσικιάνου.

Μία τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν δὲν ἔπρεπε νὰ φέρῃ τ' ὀ-νομα τοῦ παγκοσμίου φήμης Κεφαλλήνου θαλασσοπόρου Φωκᾶ; Τοῦ δεινοῦ μαχητικοῦ Κόμητος Μ. Χαρθούρη. Τὰ ὀνόματα δὲ τῶν νησιῶν νὰ τεθῶσι εἰς μικρὰς περιόδους ἀποκεντρους; Ἀφοῦ ὁδὸς τις φέρει τ' ὄνομα «Ὀδὸς Ἑνε-τίας» δὲν ἦτο δίκαιον ἐπίσης νὰ φέρῃ τ' ὄνομα τῆς «Γαλ-λικῆς Δημοκρατίας» ἄλλη τις, ἡ ὅποια εὐηργέτησε τὴν Ἑ-πτανήσον καὶ ἄλλη τις τὴν τῆς «Ἀλβανίας»;

Ἐπίσης διαφόρους ὁδοὺς ἠδύναντο νὰ κοσμήσωσι τὰ ὀνό-ματα τῶν: Βάμβα τοῦ πρώτου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀρ-γοστολίῳ Λυκείου τοῦ ἐπὶ ὅλα ἔτη ἐργασθέντος πρὸς ἀνα-ζωπύρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, τῆς ἐθνικῆς γλώσσης. Τῶν σοφῶν Μουστοξύδου, Σκαλτσούνη, ἐργασθέντων οὐχ ἥττον καὶ τούτων, ἢ τῶν Ρώμα, Παδοῦζ, Κουρκουμέλη, Δαμασκηνοῦ, Βράϊλα, Δημητ. Καρούσου, ἀνδρῶν μοχθησάν-των ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἑπτανήσου. τοῦ ἀγαθοῦ Γλάστωνος, τοῦ Λόρδου Παλμεστρῶνος, τοῦ ἀ-ειμνήστου Χ. Τρικούπη τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἑλληνι-κὴν Κυβέρνησιν (17 Μαρτίου 1864) καὶ ὑπογράφοντος τὸ πρωτόκολλον τῆς Ἑνώσεως, Καὶ τῶν νεωτέρων ἡρώων Δα-νάκη, Σολομοῦ κλπ. Καθὼς καὶ τῶσαν ἄλλων Κεφαλλήνων ἢ Ἑπτανησίων σχετιζομένων μᾶλλον μὲ τὴν ἰδιαίτεραν ἡ-μῶν Ἱστορίαν.

Νομίζομεν ὅτι προκειμένου περὶ τῶν Σαχλῶν ἐκεί-νων ὀνομάτων καθεὶς θὰ προῦτίμα τ' ἀνωτέρω ἀναγραφό-μενα.

* * *

ΟΙ ΟΧΕΤΟΙ, Μία ἀπὸ τὰς κυριώτερας αἰτίας τῶν μα-σσηματικῶν πυρετῶν οἵτινες βασανίζουν τὴν Πόλιν μας, εἶνε τὸ εἰς ὅλον ἀκατάλληλον ἐποχὴν, ἀνοιγμα τῶν ὀχ-ε-τῶ-ν, καὶ μάλιστα τοῦ τῆς ὁδοῦ Θεάτρου.

Παρακαλοῦμαι τὸν κ. Δήμαρχον νὰ ἀπισπεύσῃ τὴν πε-ράτωσιν τοῦ ὀχετοῦ τούτου, διότι ἡ παρατηρούμενη βραδυ-της ὡς πρὸς τοῦτο εἶνε ἀσυγχώρητος καὶ ἴσως ἐγκληματική!

«Ἐὶν ὅλας τὰς ἐνστάσεις τῆς ἡμετέρας, μὴν δὲ παραλείψῃς παρελείψεις ὅλον τὸν Νομόν» εἶπαι λέγει ὁ Χριστός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ